

توضیح یک مطلب

صدیق اسماعیلی

دوشنبه بیست پنجم آذر ۱۳۸۷

اخیرا سمیناری از طرف ده نهاد کارگری در رابطه با جنبش کارگری ایران و سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، در تاریخ ۹ آذر ۱۳۸۷ برگزار شد. بعد از این سمینار، من در مطلبی تحت عنوان " در حاشیه برگزاری سمیناری در باره جنبش کارگری ایران و سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه" ضمن اشاره به تلاش عده‌ای برای ممانعت از شرکت کارگران و فعالین کارگری در این سمینار، از شرکت "تمامی کارگران فرش غرب بافت" خبر دادم. متعاقبا در تاریخ ۲۰ آذر ۱۳۸۷، تکذیبیه‌ای با امضای چهارده نفر از کارگران فرش غرب بافت، مبنی بر عدم شرکت همه آنها در سمینار پالتالکی ده نهاد کارگری، در سایت "اتحادیه آزاد کارگران" همراه با توضیح کوتاهی از طرف این اتحادیه، چاپ شده است. اشاره من به شرکت "تمامی کارگران فرش غرب بافت" در مطلب مذکور، با استناد به صحبت‌های یکی از کارگران شرکت کننده در جلسه بود. اندکی بعد از درج این مطلب، از طریق خود ایشان متوجه این اشکال شدم و اتفاقا میخواستم که با انتشار یک اطلاعیه، مطلب خود را اصلاح کنم. اما به یمن وجود کسانی که در کمین جمع آوری طومار و امضا برای کسب اعتبار هستند، این فرصت را از دست دادم.

در همین رابطه، توضیح چند نکته را لازم می‌دانم:

از نظر من، هدف اصلی دعوت از کارگران و فعالین کارگری به سمینار مذکور عبارت بود از:

۱. ارائه تصویری همه جانبه از مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه در دورانی که هنوز تشکل خود را درست نکرده بودند.

۲. اقدامات آنها بعد از ایجاد تشکل خود.

۳. اهمیت تشکل یابی کارگران.

۴. انعکاس تجارب ارزنده کارگران هفت تپه.

۵. پی بردن به انتظارات و توقعات آنها از کارگران و فعالین کارگری در داخل و خارج.

در این راستا، بنا به امکانات موجود، از کارگران فرش غرب بافت و همچنین کارگران نساجی کردستان نیز دعوت به عمل آمده بود تا آخرین اخبار از وضعیت خود را بیان کنند. کارگران نساجی کردستان و فرش غرب بافت از درد ورنج‌هایشان، از وضعیت نابسامانی که در آن قرار گرفته‌اند و از نبردی نابرابر با کارفرما که با کمک محافظانشان در صدد اخراج و عدم پرداخت حقوق و مزایای کارگران هستند، سخن گفتند.

حال اینکه فقط یک نفر از کارگران غرب بافت و یا پنج نفر از آنها در جلسه حضور داشته‌اند، چیزی را از واقعیت قضیه کم نمی‌کند. وظیفه ما انعکاس صدای اعتراض کارگران ایران در خارج از کشور است و هیچ بهره برداری سیاسی‌ایی از حضور همه کارگران غرب بافت، پنج نفر و یا یک نفر از آنها در سمینار یاد شده، در کار نبوده است.

- قطعاً کارگران غرب بافت که همه آنها در این جلسه حضور نداشته‌اند، حق دارند که تکذیبیه بنویسند و این را میتوان درک کرد. در ضمن این حق آنها بوده که در جلسه شرکت کنند و صدای اعتراض خود را بلند کرده و توقعاتشان را بگوش بقیه برسانند. وظیفه مبارزاتی ایجاب میکرد که آنها تاسف خویش و دلیل خویش برای عدم شرکت در جلسه را بنویسند. توقع میرود که این کارگران همیشه و در هر حال بر حقوق حقه و کارگری خویش پای بشارند و همیشه در تقویت روحیه اعتراض و مبارزه بکوشند. جز از این طریق هیچ حقی بدست نخواهد آمد. بهر حال ما همچون گذشته و با تمام توان به مبارزات این دوستان برای رسیدن به حقوق خود کمک خواهیم کرد.

اما درک کردن انگیزه کسانی که در پی جمع کردن طومار و امضا هستند، مشکل است. اصولاً این افراد که خود را "فعال کارگری" خطاب می‌کنند در تعقیب چه هدفی به جز ایجاد تفرقه و دودستگی میان کارگران، هستند؟! آیا نیازی به جمع آوری امضا بود؟! ای کاش مثل بقیه فعالین کارگری، نیرو و انرژی و احساس حق‌طلبی و مسئولیت خود را، در رابطه با اهمیت امرتشکل‌یابی کارگران و نیز سیاست‌ها و نقش مخرب و فاسد کننده مرکز همبستگی آمریکائی (سولیداریتی سنتر) بویژه در شرایط کنونی در رابطه با جنبش کارگری ایران، به کار می‌گرفتند.

- افشای ماهیت مخرب و ضد کارگری سولیداریتی سنتر و عواملش، وظیفه هر فعال کمونیست و مبارز کارگری است. اما متأسفانه عده‌ای که خود را "فعال کارگری" خطاب می‌کنند، نه در افشای ماهیت سولیداریتی سنتر و عواملش، بلکه به تقابل با کمونیستها و فعالین واقعی جنبش کارگری روی آورده‌اند. برای این افراد که سنتی را مغایر با سنت رادیکال و مبارز جنبش طبقه کارگر ایران دامن می‌زنند، باید اظهار تاسف کرد و برایشان عمیقاً متأسفم.

صدیق اسماعیلی

sediq_e@yahoo.co.uk

پرتوان باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران

۲۰۰۸/۱۲/۱۵